

درمضان شان

پیشگام

شیخ ظہیرت، امیر اہلسنت، ہانی دعوتِ اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابو بلال

محمد الیاس عطار قادری رضوی

دامت برکاتہم العالیۃ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د رمضان شان

دعائے عطار: يَارَبِّ الْمُصْطَفَى! خوک چي دا رساله ”د رمضان شان“ اولولي يا واورِي، هغوئي د روڙي د مياشتي قدردان جوڙ ڪري او ٽول عمر په نيڪو ڪنبي د تيڙولو توفيق ورنصيب ڪري د ڪناهونو نه ئي حفاظت او فرمائي. **امِين بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

د ڏرود پاڪ نه وٺيو وٺال

د آخري نبي، رسول هاشمي **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** فرمان مبارك دے: په ڇا چي د روڙي مياشت راغله او هغه روڙي او نه نيولي، هغه ڪس شقي (يعني بدبخته) دے. د ڇا چي خپل مور پلار [دواڙه] يا يوي او د هغه سره ئي ښه سلوک او نڪڙو، هغه هم شقي (يعني بدبخته) دے او د ڇا په مخڪنبي چي زما ڏڪر او شي او هغه په ما باندي ڏرود او نه وٺيو، هغه هم شقي (يعني بدبخته) دے.

(معجم اوسط، 62/2، حديث: 3871)

تُؤْبُؤُا إِلَى اللَّهِ! اسْتَغْفِرُ اللَّهُ!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

دوه نوره

منقول دي چي الله پاڪ حضرت موسيٰ ڪليم الله **عليه السلام** ته او فرمائيل چي ما د محمد **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** اُمت ته دوه نوره ورڪري دي چي هغوئي د دوو تيارو د ضرر (يعني نقصان) نه محفوظ شي.

مُوسَىٰ كَلِمًا اللَّهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض او کړو: یا الله پاکه! هغه دوه نوره کوم کوم دي؟ ارشاد او فرمائیل شو: د روژې نُور او د قرآن نُور. حضرت مُوسَىٰ عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض او کړو: دوه تیارې کومې دي؟ اوږې فرمائیل: یو د قبر او بله د قیامت. (درة الناصحين، ص 9)

عاصیوں کی مغفرت کالے کر آیا ہے پیام
جُھوم جاؤ مجرمو! رمضان مِ غُفران ہے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د روژې سره صحت میلاویري

د آمیرُ الْمُؤْمِنِينَ مولا ئے کائنات، حضرت علیُّ المِرْتَضَى شَیْرِ خِدا رَضِيَ اللهُ عَنْهُ نه روایت دے چې د الله پاک خوږ نبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائیل دي: بے شکه الله پاک د بني اسرائيلو يو نبي عَلَيْهِ السَّلَامُ ته وحی او فرمائیله چې هغوئي خپل قوم ته خبر ورکړي چې کوم بنده زما د رضا د پاره يوه ورځ روژه اونيسي نوزه د هغه بدن ته صحت هم ورکووم او هغه ته به لوی اجر هم ورکړم. (شعب الايمان، 412/3، حديث: 3923)

دو جهان کی نعمتیں ملتی ہیں روزہ دار کو
جو نہیں رکھتا ہے روزہ وہ بڑا نادان ہے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د روژې د شان په باره کښې د رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ 31 فرامین

(1) حضرت سلمان فارسي رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمائي چې نبي کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د شعبان په آخري ورځ بيان او فرمائیلو: ”اے خلقو! تاسو له د عظمت او د برکتونو میاشت راغله، هغه میاشت په کومه کښې چې یوه شپه (داسې هم ده کومه چې) د زرو میاشتو نه بهتر ده، د دې (مبارکې میاشتې) روژې الله پاک فرض کړې او د دې په شپو کښې قیام (يعني تراویح) تطوع (يعني سنت) دي، څوک چې په دې

کنبی د نیکی کار او کړي نو داسې دي لکه چې په بله میاشت کنبې فرض او کړه او دې کنبې چې چا فرض او کړه نو داسې ده لکه چې نورو ورځو کنبې ئې او یا فرض او کړه. دا میاشت د صبر میاشت ده او د صبر ثواب جنت دے او دا میاشت د مُؤاسات (یعني د غمخواری او خیر) ده او په دې میاشت کنبې د مومن رزق زیاتولے شي. څوک چې په دې میاشت کنبې روژه نیونکي له روژه ماته ورکړي، د هغه د گناهونو د پاره بجنه ده او د هغه غاړه به د اور نه آزاد کړے شي. او هغه روژه ماتې ورکونکي ته به هغه همره ثواب میلاوېږي څومره چې روژه نیونکي ته میلاوېږي او د هغه په اجر کنبې به څه کمے نه کيږي. ”مونږه عرض او کړو: یا رسول الله ﷺ! مونږه کنبې هر گس هغه څه بیا نه مومي په کومه چې د چا روژه ماته کړے شي. هغوئې ﷺ ارشاد او فرمائیلو: الله پاک به دا ثواب هغه گس ته ورکړي څوک چې یو گُوت پئی یا یوه کجوره یا په یو گُوت اوبو د چا روژه ماته کړي او چا چې روژه نیونکي ته په مړه خپته خوراک ورکړو، هغه له به الله پاک زما د حوض نه اوبه ورکړي چې هیڅ کله به هم تږے نه شي. تر دې پورې چې جنت ته به داخل شي. دا هغه میاشت ده د کومې اول (یعني پر ومبئ لس ورځې) رحمت دے او د دې اوسط (یعني مینځنئ لس ورځې) مَغْفِرَت دے او آخر (یعني آخرئ لس ورځې) د دوزخ نه آزادي ده. څوک چې په دې میاشت کنبې په خپل غلام تخفیف او کړي (یعني لږ کار ترې اخلي) الله پاک به هغه او بجنې او د دوزخ نه به ئې آزاد کړي په دې میاشت کنبې څلور کارونه زیات کړئ. دې کنبې دوه داسې دي چې د هغې په ذریعه به تاسو خپل رب راضي کړئ او د پاتې دوو نه تاسو به نیازه نه ئې. هغه دوه کارونه د کومو په ذریعه چې به تاسو خپل رب راضي کړئ هغه دا دي: (1) د **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** گواهي ورکول (2) **إِسْتِغْفَار** کول. او هغه دوه کارونه د کومو نه چې ستاسو غنا (بے نیازی) نشته هغه دا دي: (1) د الله پاک نه جنت غوښتل (2) د دوزخ نه د الله پاک پناه غوښتل.

(شعب الايمان، 305/3، حديث: 3608، صحيح ابن خزيمة، 192/3، حديث: 1887)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

(2) کله چې د رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ ورومبی شپه راشي نو د آسمانونو دروازې بیرته کړے شي او د آخري شپې پورې نه بندېږي. کوم بنده چې د دې مبارکې میاشتي په یوه شپه کښې لمونځ کوي نو الله پاک هغه له د هرې سجدې په بدله کښې 1500 نیکی لیکي او په جنت کښې د هغه د پاره د سرو یاقوتو کور جوړوي. څوک چې د رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ ورومبی روژه اونيسي نو د هغه تیر شوي گناهونه معاف کړے کیږي، او د هغه د پاره د سحر نه تر ماننامه پورې 70 زره فرښتي د بڅښني دُعا غواړي. شپه او ورځ کښې چې کله هم هغه سجده کوي د هغه د هرې سجدې په بدله کښې هغه ته (په جنت کښې) یوه یوه داسې ونه ورکړے شي چې د هغې په سوري کښې (په آس) سور 500 کاله پورې روان وي.

(شعب الایمان، 314/3، حدیث: 3635 ملخصاً)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

(3) کله چې د رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ ورومبی شپه شي نو الله پاک خپل مخلوق ته نظر کوي او کله چې الله پاک یو بنده ته نظر اوکړي نو هغه له به چرې هم عذاب ورنکړي او هره ورځ لس لاکه د دوزخ نه آزادوي او کله چې یو کم دیرشمه شپه شي نو ټوله میاشت کښې چې څومره آزاد کړي وي د هغه ټولو برابر په هغه یوه شپه کښې آزادوي. بیا چې کله د وړوکي اختر شپه راشي، فرښتي خوشحالیږي او الله پاک د خپل نُور خاص تجلی فرمائي او فرښتو ته فرمائي: ”اے د فرښتو ډلې! د هغه مزدور څه بدله ده چا چې کار پوره کړے وي؟“ فرښتي عرض کوي ”هغه ته دې پوره اجر ورکړے شي.“ الله پاک فرمائي: ”زه تاسو گواه کووم چې ما دا ټول او بڅښل. (جمع الجوامع، 345/1، حدیث: 2536)

عصیاں سے کبھی ہم نے کتلاہ نہ کیا
پَر تُوْنِے دِل آژردہ ہمارا نہ کیا
ہم نے تو جنم کی بہت کی تجویز
لیکن تری رحمت نے گوارا نہ کیا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

(4) بے شڪه جَنَّت د كال د شروع نه راروان كاله پورې د رَمَضَانُ الْمُبَارَكِ د پاره بنائسته كوله كيري او اوڻي فرمائيل: د رَمَضَانُ الْمُبَارَكِ په ورومبي ورځ د جنت د ونو نه غټو غټو سترگو والا حورو باندي هوا چليږي او هغوئي عرض كوي: ”اے پروردگاره! په خپلو بندگانو كښې داسې بندگان زمونږ خاوندان كړه د چا په ليدلو چې زمونږه سترگې پخې شي او چې كله هغوئي مونږ ته اوگوري چې د هغوئي سترگې هم پخې شي.“ (شعب الايمان، 312/3، حديث: 3633)

ابرحمت چهاگيا ہے اور سماں ہے نور نور
فضل رب سے مغفرت کا ہو گیا ہے سامان ہے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

(5) زما اُمّت ته په رَمَضَانُ الْمُبَارَكِ كښې 5 څيزونه داسې وركړې شوي دي كوم چې زما نه مخكښې يوني عَلَيْهِ السَّلَامُ ته نه دي ميلاؤ شوي: (1) كله چې د رَمَضَانُ الْمُبَارَكِ ورومبي شپه شي نو الله پاك هغوئي ته د رحمت په نظر گوري او كله چې الله پاك چا ته د رحمت په نظر اوگوري نو هغه له به چرې هم عذاب ورنكړي. (2) ماښام كښې د هغوئي د خُلي بوئي (كوم چې د لوږې په وجه وي) الله پاك ته د مشكو د خوشبوئي نه هم زيات غوره دے. (3) فرښتې هره شپه او هره ورځ د هغوئي د پاره د بڅښنې دُعاگانې كوي (4) الله پاك جنت ته حكم فرمائي: ”زما د (نيك) بندگانو د پاره بنائسته شه ډير زر به هغوئي د دُنيا د محنت نه پس زما كور او كرم كښې آرام بيا مومي.“ (5) كله چې د رَمَضَانُ الْمُبَارَكِ آخري شپه راشي نو الله پاك د ټولو بڅښنه كوي. په قوم كښې يو گس اودريدلو او عرض ئي اوگړو: يا رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آيا دا لَيْلَةُ الْقَدَرِ ده؟ ارشاد ئي اوفرمائيلو: نه، ته نه گورې چې مزدور كله د خپل كارونو نه اوزگار شي نو هغوئي ته مزدوري وركړې كيري.

(شعب الايمان، 303/3، حديث: 3603)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

(6) د رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ پہ ہرہ شپہ آسمانوں کو کنبی د صبح صادق پورے یوہ اعلان کوونکی فرشتہ دا اعلان کوی: اے نیکی غوبنتونکیہ! ارادہ پخہ کرہ او خوشحالہ شہ، اے د بدی ارادہ لرونکیہ! د بدو نہ منع شہ. شتہ دے خوک بجنبنہ غوبنتونکے! چہ د ہغہ طلب پورہ کرے شی. شتہ دے خوک توبے والا! چہ د ہغہ توبہ قبولہ کرے شی. شتہ دے خوک دعا غوبنتونکے! چہ د ہغہ دعا قبولہ کرے شی. شتہ خوک سوالگر! چہ د ہغہ سوال پورہ کرے شی. اللہ پاک پہ رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ کنبی ہرہ شپہ د روژہ ماتہی پہ وخت 60 زرہ گنہگارن د دوزخ نہ آزادی او د اختر پہ ورخ د تولی میاشتی برابر د گنہگارنو بجنبنہ کیڑی.

(شعب الایمان، 304/3، حدیث: 3606)

واسطہ رمضان کا یارب ہمیں توبہ بخش دے
نیکیوں کا اپنے پلے کچھ نہیں سامان ہے
صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

(7) پہ رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ کنبی (پہ خپل کور والو) فراخہ خرچ کوئے حکہ چہ پہ رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ کنبی خرچ کول د اللہ پاک پہ لارہ کنبی د خرچ کولو پہ شان دی.

(فضائل شهر رمضان مع موسوعة ابن ابی الدنیا، 368/1، حدیث: 24)

بھائیو! گناہوں سے سبھی توبہ کرو
خُلد کے در کھل گئے ہیں داخلہ آسان ہے
صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

(8) روژہ او قرآن بہ د بندہ د پارہ د قیامت پہ ورخ شفاعت کوی. روژہ بہ عرض کوی: ”اے کریم ربہ! ما د خوراک او خواہشاتو نہ دا پہ ورخ کنبی منع کرے وو، زما شفاعت د دہ پہ حق کنبی قبول کرہ.“ قرآن بہ وائی: ”ما د شپہی دا د خوب نہ منع کرے وو، زما شفاعت د دہ د پارہ قبول کرہ.“ بس د دوارو شفاعت بہ قبول شی. (مسند امام احمد، 586/2، حدیث: 6637)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

(9) چا چہ پہ مگہ مکرمہ کنبی د روژہ میاشت بیاموندہ او روژہ ئی اونیولہ او د شپہی چہ خومرہ

کيدے شو قيام ٿي اوکرو نو الله پاک به د هغه د پاره د نورو ځايونو د يو لاک د روڙو ثواب اوليکي او هره ورځ به د يو غلام آزادولو ثواب او هره شپه به د يو غلام آزادولو ثواب او هره ورځ به په جهاد کښي په آس باندي د سوريډلو ثواب او په هره ورځ کښي نيکي او هره شپه کښي نيکي اوليکي.

(ابن ماجه، 523/3، حديث: 3117)

يا اَلٰهِي تُوْ مَدِيْنَةٍ مِّمَّنْ كُنْتُمْ رَمَضَانَ دَکھا
مدتوں سے دل میں یہ عطار کے ارمان ہے

صَلُّوْا عَلٰی الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

(10) بے شکه الله پاک د رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ روڙي په تاسو فرض کړي او ما ستاسو د پاره د رَمَضَانَ قيام سنت او گرځولو ځکه چې کوم گس په رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ کښي روڙي اونيسي او د ايمان او د ثواب حاصلولو په نيت قيام اوکړي (يعني تراويح اوکړي) نو هغه د خپلو گناهونو نه داسې اووتلو څنگه چې د پيدا کيدو په ورځ هغه خپلي مور زيږولو وو.

(نسائي ص 369 حديث 2207)

صَلُّوْا عَلٰی الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

(11) د انسان د هر نيك كار بدله د لسو نه ووه سوه چنده پورې ورکوله شي، الله پاک فرمائي دي: **إِلَّا الصَّوْمَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ.** يعني د روڙي نه علاوه چې روژه زما د پاره ده او زه به د دې جزا په خپله ورکوم. الله پاک نور ارشاد فرمائي: بنده خپل خواهش او خوراک زما په وجه پرېږدي. د روژه نيوونکي د پاره دوه خوشحالي دي، يوه د روژه ماتي په وخت او بله د خپل رب سره د ملاقات په وخت، د روژه دار د ځلي بوئي الله پاک ته د مشکو نه زيات پاک دے.

(مسلم، ص 580، حديث: 1151)

روزه دارو! بھوم جاؤ کيوں کہ دیدارِ خدا
غلد میں ہوگا تمہیں یہ وعدہ رحمن ہے

صَلُّوْا عَلٰی الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

(12) روژه ډال دے او چې کله د چا د روڙي ورځ وي نو هغه دې سپکې خبرې نه کوي او نه دې

چغی وھی، او کہ بل خوک هغه ته کنزل کوی یا جگرہ کوی نو او وائی: زما روزہ ده.

(بخاری، 624/1، حدیث: 1894)

بے جا بک بک کی خصلت بھی ٹل جائے گی مَدَنی ماحول میں کر لو تم اعتکاف

خوش خدا ہو گا بن جائے گی آخرت مَدَنی ماحول میں کر لو تم اعتکاف

تُؤْبُوا إِلَى اللَّهِ! اَسْتَغْفِرُ اللَّه!

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

(13) چا چپی د الله پاک د رضا د پارہ یوہ ورخ روزہ اونیولہ، الله پاک به هغه د دوزخ نه دومره لرپی

کری خنکھ چپی یو کارغه د خپل وروکوالی نه الموتل شروع کری تر دپی پورپی چپی بودا شی او مر

شی. (مسند ابی یعلیٰ، 383/1، حدیث: 917)

عاصیوں کی مغفرت کالے کر آیا ہے پیام بُھوم جاؤ مجرمو! رمضان مہ غفران ہے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

(14) چا چپی د روژپی د میاشتی یوہ روزہ ہم پہ خاموشی او سکون سرہ اونیولہ، د هغه د پارہ به په

جنت کنبی یو کور د شنو زبرد یا د سرو یاقوتو جو رکری شی. (معجم اوسط، 379/1، حدیث: 1768)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

(15) د هر خیز د پارہ زکوٰۃ دے او د بدن د پارہ زکوٰۃ روزہ ده او روزہ نیم صبر دے.

(ابن ماجہ، 347/2، حدیث: 1745)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

(16) د روزہ نیونکی اوده کیدل عبادت، د هغه خاموشی تسبیح کول او د هغه دعا قبوله او د هغه

عمل قبول شوی دے. (شعب الایمان، 415/3، حدیث: 3938)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيب! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّد

(17) الله پاک په رَمَضَانَ الْمُبَارَك کنبی هرہ ورخ د روزہ ماتی په وخت لس لاکه داسی گنہکاران د

دوزخ نہ آزادی پہ چا چہ د گناہونو پہ وجہ دوزخ واجب شوے وی، د جمعہ پہ شپہ او د جمعہ پہ ورخ (یعنی د زیارت پہ ورخ د لمر پریوتو نہ د جمعہ پہ ورخ د لمر پریوتو پورے) پہ ہر ساعت کنبہ داسی لس لس لاکہ گنہکاران د دوزخ نہ آزادی کوم چہ د عذاب حقدار گر خیدلی وی۔

(مسند الفردوس، 320/3، حدیث: 4960)

بھائیو بہنو! گناہوں سے سبھی توبہ کرو
خُلد کے در کھل گئے ہیں داخلہ آسان ہے
صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

(18) کوم بندہ چہ د روڑے پہ حالت کنبہ سحر کوی، د ہغہ د پارہ د آسمان دروازے بیرتہ کیری او د ہغہ اعضاء تسبیح کوی او د آسمان دنیا (فربتے) د ہغہ د پارہ د لمر پریوتو پورے د بجنبنی ہا کوی۔ کہ چرے ہغہ یو یا دوہ رکعتہ او کیری نو دا پہ آسمانوں کنبہ د ہغہ د پارہ نور جوڑ شی او حور عین (یعنی غنو سترگو والا حورو) کنبہ د ہغہ بیبانی وائی: اے اللہ پاکہ! تہ دا زمونہ خوا لہ را اولیرے، مونہ د دوئی د دیدن پیر شوق لرو۔ او کہ ہغہ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ یا سُبْحَانَ اللَّهِ یا اللَّهُ أَكْبَرُ وائی نو او یا زرہ فربتے د ہغہ ثواب د لمر پریوتو پورے لیکے۔

(شعب الایمان، 299/3، حدیث: 3591)

ہر خطا تو درگزر کر بے کس و مجبور کی
یا الہی مغفرت کر بے کس و مجبور کی
نامہ بدکار میں حسن عمل کوئی نہیں
لاج رکھنا روزِ محشر بے کس و مجبور کی
صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

(19) شوک چہ د حلالے کتہے نہ پہ رَمَضَانَ کنبہ پہ چا روڑہ ماتہ کیری، د رَمَضَانَ پہ تولو شپو کنبہ فربتے پہ ہغہ درود لیری او پہ شپ قدر کنبہ جبریل (علیہ السلام) د ہغہ سرہ مُصَافَحَہ کوی او د چا سرہ چہ جبریل (علیہ السلام) مُصَافَحَہ او کیری د ہغہ پہ سترگو کنبہ او بنکے راخی او د ہغہ زرہ نرم شی۔

(جمع الجوامع، 217/7، حدیث: 22534)

یا خدا میری مغفرت فرما
باغِ فردوسِ مرحمت فرما

هو نه عطار حشر ميں رسوا بے حساب اس کی مغفرت فرما
صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْب! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ**

(20) چې خوک بدې خبرې کول او په هغې باندې عمل کول پرېر نه دي نو الله پاک ته د هغه هيڅ حاجت نشته چې خوراک خنډاک پرېردي. (بخاری، 628/1، حديث: 1903)

حضرت علامه قاري **رحمۃ الله عليه** د دې حديث ډاک لاندې فرمائي: د بدې خبرې نه مراد هر ناجائزه خبرې اترې دي لکه دروغ، بهتان، غيبت، تهمت، کزل، ردې بدې وئيل وغيره د کومو نه چې بچ کيدل ضروري دي. (مرواة المفاتيح، 491/4) يو بل ځای د رسول الله **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** فرمان مبارک دے: ”صرف خوراک خنډاک نه کول روژه نه ده بلکه روژه خو دا ده چې د لغو او فضول (يعني هغه خبرې کومو کبني چې نافرمانی وي د هغې) خبرو نه ځان اوساتلے شي. (مستدرک، 67/2، حديث: 1611)

بک بک کی کہیں تے نہ جہنم میں گر اے **اللہ زباں کا ہر عطا قتل مدینہ**

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْب! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ**

(21) د روژې په حالت کبني چې خوک وفات شو، الله پاک به هغه ته تر قيامته پورې د روژو ثواب ورکوي. (مسند الفردوس، 504/3، حديث: 5557)

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْب! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ**

(22) په رَمَضَانَ الْمُبَارَك کبني د الله پاک ذکر کونکے بخښلے کيږي او په دې مياشت کبني د الله پاک نه غوښتلو والا نه محرومه کيږي. (شعب الايمان، 311/3، حديث: 3627)

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْب! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّدٍ**

(23) دا رَمَضَانَ الْمُبَارَك تاسو ته راغلې ده، په دې کبني د جنت دروازې بيرته کيږي، د دوزخ دروازے بنديږي او شيطانان قيد کرے کيږي. محرومه دے هغه گس چا چې رَمَضَانَ الْمُبَارَك بيا مونده او د ده بخښنه اونه شوه چې د ده په رَمَضَانَ الْمُبَارَك کبني بخښنه اونه شي نو کله به کيږي!

(معجم اوسط، 366/5، حدیث: 7627)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

(24) پينڻه لُونځونه او ځمعه بلې ځمعه پورې او د رَمَضَانُ الْمُبَارَكُ مياشت راروان رَمَضَانُ الْمُبَارَكُ پورې د گناهونو كفاره ده تر څو پورې چې د غټو گناهونو نه بچ شي. (مسلم، ص 144، حدیث: 233)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

(25) که بندگانو ته معلوم شي چې روژه څه ده نو زما اُمت به ارمان کولو چې کاش! ټول کال روژه وے.

(صحيح ابن خزيمة، 190/3، حدیث: 1886)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

(26) چا چې د رَمَضَانُ الْمُبَارَكُ د يوې ورځې روژه بغير د رُخصت او بغير د مرض نه ماته كړه (يعني اوښي نه نيوله) نو د ټولې زمانې روژې هم د هغې قضا نه شي كيدې كه وروستوې اونيسي نو هم.

(ترمذی، 175/2، حدیث: 723)

يعني كوم فضيلت چې د رَمَضَانُ الْمُبَارَكُ د روژې نيولو وواوس ئې هيڅ كه نشي موندے.

(بهار شريعت، 985/1 ملخصاً)

دوځپاڼي كې نعتين ملتق بين روزه دار كو جو نهيں ركھتا هے روزه وه بڑا نادان هے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

(27) زه اوډه ووم نو خوب كښې دوه كسان زما خوا له راغلل او زه ئې يو سخت غرته بوتلم، زه چې كله د غر نيمې حصې ته اورسيدم نو هلته ډير سخت آوازونه راتلل، ما اووئيل: ”دا څنگه آوازونه دي؟“ نو ما ته اووئيل شو چې دا د دوزخيانو آوازونه دي. بيا زه لږ مخكښې بوتله شوم نو زه د داسې كسانو په خوا تير شوم كوم چې هغوئ د هغوئ د گيتو [يعني پر كو] په رگونو كښې تړلي (ألتيا) زورند كړے شوي وو او د هغوئ جامنې شلولے شوې وې او وينې ترې بهيدلې، ما پوښتنه وكړه: ”دا څوك دي؟“ ما ته اووئيل شو چې ”دې خلقو به روژه ماتوله د هغې نه مخكښې چې د روژې ماتول حلال شي. [يعني لمر پريوتلو نه

مخڪنبي به ئي روزہ ماتولہ [صحیح ابن حبان، 286/9، حدیث: 7448]

بے نمازی رہیں کچھ نہ روزے رکھیں ان کو کس نے کہا عاشقانِ رسول؟
صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

(28) ”زما اُمت به ذليله او رسوا نشي تر هغه وخته پورې چې هغوئي د روزې د مياشتې حق ادا ڪري.“ عرض اوڪرے شو: يا رسول الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د روزې حق ضائع ڪولو ڪنبي د هغوئي ذليل او رسوا ڪيدل ڇه دي؟ اوڻي فرمائيل: ”په دي مياشت ڪنبي د هغوئي حرام ڪارونه ڪول.“ بيا ئي اوفرمائيل: ”چا چې په دي مياشت ڪنبي زنا اوڪره يا ئي شراب اوخنبل نو د راروانے روزې پورې الله پاڪ او څومره آسماني فرښتي دي، ٽولي په هغه لعنت وائي، که چرې دا کس د بلې روزې د مياشتې راتلو نه مخڪنبي مڙشو نو د ده سره به داسي هيڃ يوه نيڪي نه وي چې د دوزخ د اور نه ئي بچ ڪري. پس تاسو د روزې په باره ڪنبي اُوپريري څنگه چې په دي مياشت ڪنبي د نورو مياشتو په مُقابله ڪنبي نيڪي زياتولي شي دغه شان مُعامله د گناهونو هم ده. (معجم صغير، 1/248)

تُوبُوا إِلَى اللَّهِ! اسْتَغْفِرِ اللَّهُ
صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

د پيشمني مُتَعَلِّق 4 فرامين مصطفي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

(29) د روزې نيولو د پاره پيشمني اوڪرئ او قوت حاصل ڪرئ او د ورڇي (يعني د غرمي) په وخت آرام (يعني قيلوله) اوڪرئ او د شپي د عبادت د پاره طاقت حاصل ڪرئ. (ابن ماجه، 321/2، حدیث: 1693)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

(30) پيشمني پوره پوره برکت دے، تاسو ئي مه پريريءَ که صرف د اوبو يو ڳوٺ وٺي او نه ڇڻبي. بيشڪه الله پاڪ او د هغه فرښتي رحمت ليري په پيشمني ڪونڪو باندي. (مسند امام احمد، 88/4، حدیث: 11396)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

(31) درې گسان چې خومره هم اوخوري د هغوي سره به حساب نه کيږي شرط دا دے چې خوراک حلال وي (1) روژه نيونکے د روژه ماتي په وخت (2) پيشمنے کونکے (3) مجاهد کوم چې د الله پاک په لار کنبې د اسلام د سرحد حفاظت کوي. (معجم کبير، 285/11، حديث: 12012)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

د فاروق اعظم رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فرمان

د مسلمانانو دويم خليفه اَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت عمر فاروق اعظم رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ به فرمائيل: هغه مياشتې ته مرحبا کومه چې مونږه پاك کولو والا ده. ټوله روژه د خير نه ډکه ده. که د ورځې روژه وي او که د شپې قيام، په دې مياشت کنبې خرچ کول جهاد کنبې د خرچ کولو درجه لري.

(تنبيه الغافلين، ص 177)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

د اَمْرِ الْمُؤْمِنِينَ حضرت عائشه صديقه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فرامین

(1) چې کله به د رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ مياشت راتله نو د نبی کریم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رنگ مبارک به بدل شو او ډير لمونځ به ئې کولو او ډيرې دعاگانې به ئې غوښتلې. (شعب الايمان، 310/3، حديث: 3625)

تجھ په صدمتے جاؤں رمضان تو عظیم الشان ہے تجھ میں نازل حق تعالیٰ نے کیا قرآن ہے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

(2) چې کله به د رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ مياشت راغله نو نبی کریم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به شل ورځې لمونځ او خوب يو ځائے کول [يعني خوب به ئې هم کولو او لمونځ هم] او چې کله به آخري عشره شوه نو د الله پاک د عبادت د پاره به ئې ملا او تر لږه. (مسند امام احمد، 338/9، حديث: 24444)

عبادت میں تلاوت میں ریاضت میں لگا دے دل
میر رمضان کے صدقے میں فرمادے کرم مولا
صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

د حضرت عبد الله ابن عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فرامین

(1) رسولُ الله صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د تولو خلقو نه زیات سخی وو او په رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ کنبې به هغوئي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ (خاص طور) ډیر زیات سخاوت کولو. جبرئیل امین عَلَيْهِ السَّلَامُ به د رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ په هره شپه کنبې د ملاقات د پاره حاضریدلو او رسول کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به د هغوئي سره د قرآن کریم دور فرمائیلو. کله به هم چې جبرائیل عَلَيْهِ السَّلَامُ د رسول کریم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خدمت کنبې راتلو نو هغوئي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به د تیزی چلیدونکې هوا نه هم زیات د خیر په معامله کنبې سخاوت کولو. (بخاری، 9/1، حدیث: 6)

باته اُٹا کر ایک ٹکڑا اے کریم
پس سخی کے مال میں حقدار ہم
صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

(2) کله چې به د رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ میاشت راتلله نو سرکارِ مدینه صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ به هر قیدی آزادولو او هر سوالگر ته به ئې ورکولو. (شعب الایمان، 311/3، حدیث: 3629)

آیا د آقا په حیاتِ ظاهري کنبې به قیدیان وو؟

مشهور مُفسِّرِ قرآن، حکیمُ الأُمَّتِ حضرت مفتی احمد یار خان نعیمی رَحِمَهُ اللهُ عَلَيْهِ په بیان شوي د حدیث پاک حصه: ”هر قیدی به ئې آزادولو“ لاندې په مرآة جلد 3 صفحه 142 کنبې فرمائی: حق دا دے چې دلته د قیدی نه مراد هغه کس دے کوم چې په حقُّ الله یا حقُّ العبد (یعنی د بنده په حق) کنبې گیر وي او د آزادولو نه مراد د هغه حق ورکول یا په بل چا ورکول دي. (مرآة السناجیح، ج 3، ص 142)

د حضرت كعب الاحبار رضى الله عنه فرمان

د قيامت په ورځ به يو غږ كوونكې داسې غږ كوي، هر كرونده گر (يعني عمل كوونكې) ته به د هغه د پتي (يعني د عمل) برابر اجر وركولې شي سوا د قرآن والو (يعني عالم قرآن) او روژه دارو نه، چې دوئي ته به ډير زيات او بې حسابو اجر وركړې شي. (شعب الايمان، 413/3، حديث: 3928)

روزه دارو! جُھوم جاؤ، ځيولنه ډيدارِ خدا
خُله ميں هوگا تمہیں يہ وعدہ رحمن ہے
صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

د حضرت ابراهيم نخعي رضى الله عنه فرمان

حضرت ابراهيم نخعي رضى الله عنه فرمائي: د رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ په مياشت كښې يوه ورځ روژه نيول د زرو ورځو د روژو نيولو نه افضل ده او د رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ په مياشت كښې يو ځل تسبيح كول (يعني سُبْحَانَ اللهِ وئيل) د دې مياشت نه علاوه زر ځله د تسبيح كولو (سُبْحَانَ اللهِ وئيلو) نه افضل دي او په رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ كښې يو ركعت كول د رَمَضَانَ نه علاوه د زرو ركعتونو نه افضل دي.

(تفسير درمنثور، 1/454)

د داتا گنج بخش علي هجویری رضى الله عنه فرمان

د روژې حقيقت ”اودريدل“ دي او د اودريدو ډير شرطونه دي د مثال په طور معده د خوراك خښاك نه حصارول، سترگې د بد نظريئ نه منع ساتل، غوړونه د غيبت اوريدو، ژبه د فضول او فتنې خوړوونكو خبرو كولو نه او بدن د الله پاك د حكم د مخالفت نه اودرول روژه ده. كله چې بنده د دې شرطونو پيروي او كړي نو په حقيقت كښې به هغه روژه نيونكې شي. (كشف المحجوب، ص 353، 354)

واسطه رمضان كا يارب همين تو بخش دے
نيكيوں كا اپنے پلے كچھ نئيں سلمان ہے
صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

د روژې درې درجه

د روژې درې درجه (1) د عوامو روژه (2) د خواصو روژه (3) د اَخْصُ الْخَوَاصِ روژه.

د عوامو روژه: د روژې لَعْوِي معنی ده ”منع کیدل“ د شریعت په اصطلاح کښې د صبا صادق نه د لمر پر یوتو پورې قَصْدًا [یعني د روژے د نیت سره] د خوراک خنباک او جماع نه منع اوسیدو ته روژه وائی او دا د عوامو یعنی د عامو خلقو روژه ده.

د خواصو روژه: د خوراک خنباک او جماع نه منع اوسیدلو سره سره د بدن ټول اعضا د گناهونو نه ”منع ساتل“ د خواصو یعنی د خاصو خلقو روژه ده. (بهار شریعت، 1/966، حصه: 5)

د اَخْصُ الْخَوَاصِ روژه: خپل ځان د نورو ټولو کارونو نه منع ساتل او صرف او صرف د الله پاک طرف ته مُتَوَجِّه کیدل، دا د اَخْصُ الْخَوَاصِ یعنی د خاص الخالص خلقو روژه ده.

دیتجے قتل مدینه دیتجے کیجے رحمت اے نانائے حسین
هر ولی کا واسطه عطار پر کیجے رحمت اے نانائے حسین
صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

د مفتي احمد يار خان نعيمی رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ فرمان

د دې مبارکې میاشتې ټول څلور نومونه دي (1) ماهِ رَمَضَانَ (2) ماهِ صَبْرِ (3) ماهِ مُؤَاسَاتِ او (4) او د رزق د فراختیا میاشت. نور فرمائی: روژه صبر دے د کومې جزاء چې رَبّ ده او هغه په دې میاشت کښې نیول کیري ځکه دې ته ماهِ صَبْرِ وائی. د مُؤَاسَاتِ معنی ده خیر ښیگره کول. په دې میاشت کښې د ټولو مسلمانانو سره او خاص طور نزدې خپلوانو سره ښیگره کولو کښې ډیر ثواب دے ځکه دې ته ماهِ مُؤَاسَاتِ وائی. په دې [میاشت] کښې د رزق فراخي هم وي چې غریبان پکښې هم نعمتونه خوري، ځکه د دې نوم د رزق فراختیا میاشت هم دے. (تفسیر نعیمی، 2/208)

ہر گھڑی رحمت بھری ہے ہر طرف ہیں برکتیں
 ماہِ رمضاں رحمتوں اور برکتوں کی کان ہے
 صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!
 صَلَّيْ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

نيڪ او لمونڊ گزاره جوڀڙو د پاره

هر زيارت د ماڻهه د لمانځه نه پس ستاسو په ځانته کښې کيدونکي د دعوت اسلامي د سنتو ډکه هفته واره اجتماع کښې د رضائے الهي د پاره ښوونځيونو سره ټوله شپه تيروي * د سنتو د تربيت د پاره مَدَنِي قَافِلُو کښې عاشقانِ رسول سره هره مياشت د درې ورځو سفر او * هره ورځ د ”فکرِ مَدِينه“ په ذريعه د مَدَنِي انعاماتو رساله ډکوي او د هرې مَدَنِي مياشتې په يکم تاريخ ئې د خپل ځانته ډمه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړي.

زما مَدَنِي مقصد: ”ما ته د خپل ځان او د ټولې دنيا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي.“ **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ**. د خپلې اصلاح د پاره په ”مَدَنِي انعاماتو“ عمل او د ټولې دنيا د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پار ”مَدَنِي قَافِلُو“ کښې سفر کول دي. **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ**

فيضانِ مدينه محله سوداگران زره سبزي منڊي، بابُ المدينه (کراچي)

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com